



Societatea Academică "Matei-Teiu Botez" Iași

Facultatea de Construcții Iași



INVITAȚIE

Avem deosebita onoare de a vă invita la

AL PATRULEA SIMPOZION INTERNAȚIONAL

dedicat împlinirii a 65 de ani de la înființarea Facultății de Construcții din Iași și prilejuit de împlinirea a 90 de ani de la nașterea profesorilor Anton Șesan și Alexandru Negoită

Computational Civil Engineering 2006

26 mai 2006, Universitatea Tehnică "Gh. Asachi" Iași

Date importante: - confirmarea participării și trimiterea unui rezumat - 15 aprilie 2006
- trimiterea articolului integral - 15 mai 2006

Secțiuni propuse: - Proiectare și inginerie asistate de calculator
- Programe și programare pentru ingineria de construcții
- Utilizarea calculatorului în învățământul de construcții
- Metode numerice folosite în programe de construcții
- Baze de date pentru construcții
- Management computerizat în construcții

Adresă internet: - <http://www.ce.tuiasi.ro/romana/conferinte/>

Organizatorii Simpozionului:

Societatea Academică "Matei-Teiu Botez" Iași

Facultatea de Construcții Iași - Laboratorul de Teoria Structurilor

Persoană de contact: conf.dr.ing. Fideliu Păuleț-Crăiniceanu,
tel: 0232-278680 int.1488, fax: 0232-237738, email: fideliu@ce.tuiasi.ro

Constantin Ionescu,

Prof. univ.dr. ing.

**Președintele
Societății Academice "Matei-Teiu Botez"**

Nicolae Țăranu,

Prof. univ.dr. ing.

**Decanul
Facultății de Construcții**

MOMENTE ALE DEZVOLTĂRII ÎNVĂȚĂMÂNTULUI

TEHNIC DE CONSTRUCȚII IN MOLDOVA

- **Evul mediu și începutul epocii moderne**
 - Schola latină de la Cotnari (1562-1563) (Eraclide Despotul)
 - Colegiul superior (Colegiul Vasilian) de la Trei Ierarhi (1634-1653)
 - Școala Domnească din Iași (1714)
- **Secolul XIX**
 - Școala de ingineri hotarnici în limba română de la Iași (1813-1820) creată de Gheorghe Asachi. Prima atestare a învățământului tehnic ingineresc în limba română la Iași.
 - Academia Mihăileană de la Iași (1834-1848): prin Academia Mihăileană au fost puse temelii durabile învățământului superior românesc.
 - Proiectul lui Mihail Kogălniceanu de organizare la Iași a unei „Școli de aplicație pentru drumuri, poduri și zidiri”. Primul proiect al unei școli politehnice din țară (1850).
- **Secolul XX**
 - Secțiile de științe aplicate din cadrul Universității ieșene: electrotehnică, chimie industrială și chimie agricolă (1912)
 - Școala Politehnică „Gheorghe Asachi” din Iași (1937) cu facultățile: Electrotehnică, Chimie industrială și Agronomie.
 - Înființarea Facultății de Construcții (1941)
 - Divizarea Scolii Politehnice din Iași (1948):
 - Institutul Agronomic „Ion Ionescu de la Brad”
 - Institutul Politehnic „Gheorghe Asachi” din Iași, cu facultățile: Chimie industrială, Construcții, Electromecanică și Mecanică.

ÎNFIINȚAREA FACULTĂȚII DE CONSTRUCȚII DIN IAȘI

În baza Decretului - Lege nr. 989 din 13 noiembrie 1941, publicat în „Monitorul Oficial” nr. 270, la Politehnica „Gh. Asachi” din Iași a luat ființă Facultatea de Construcții.

În „Monitorul Oficial”, partea I, nr. 118 din 23 mai 1942, se publică organizarea facultății având specializarea generală de inginer constructor, cuprinzând 6 posturi de profesor și 6 posturi de conferențiar pentru disciplinele generale, 4 posturi de profesor pentru disciplinele de specialitate (Poduri I lemn și zidărie, Poduri II construcții metalice, Căi ferate, Drumuri), precum și un număr de 5 posturi de conferențiar pentru disciplinele de specialitate (Desen pentru construcții, Topografie, geodezie și cadastru, Tehnologia materialelor de construcții, Arhitectură, Navigații și îmbunătățiri funciare). În anii următori s-au adăugat disciplinele de Construcții civile, Geotehnica, Beton armat, Fundații, Urbanism. Cu această organizare, facultatea a funcționat până la reforma învățământului din anul 1948.



ANTON ŞESAN

1916 - 1969

Profesorul **Anton Şesan** s-a născut la 26 decembrie 1916 în comuna Carapciu - Storojineţ, judeţul Hotin, dintr-o familie de cărturari. A urmat liceul la Radăuţi şi Şcoala Politehnică din Bucureşti.

În anul 1940 obţine diploma de inginer constructor şi datorită calităţilor sale ajunge în scurt timp conducător al unei antreprize de construcţii, realizând numeroase obiective industriale, civile, poduri, drumuri, construcţii hidrotehnice, consolidări etc.

Baza teoretică şi practică obţinută în şcoală şi desăvârşită în munca de şantier, precum şi înclinaţiile sale pentru cercetare, îl determină să intre în 1943 ca asistent la disciplina Rezistenţa materialelor, în cadrul Politehnicii "Gh. Asachi" Iaşi. În 1945 devine conferenţiar la disciplina de Construcţii civile, în 1948 profesor suplinitor la Statica construcţiilor, iar în 1951 obţine gradul didactic de profesor titular la aceeaşi disciplină. În cei 26 de ani de activitate didactică, în afara cursurilor de Statica construcţiilor şi Construcţii civile, a mai predat disciplinele Dinamica construcţiilor şi Calculul construcţiilor în domeniul plastic.

A fost şeful catedrei de Statică şi Rezistenţă, prodecan, prorector şi conducător de doctorat.

Paralel cu activitatea desfăşurată în cadrul Institutului Politehnic din Iaşi, profesorul Anton Şesan a activat cu rezultate remarcabile în proiectare şi cercetare, fiind directorul Filialei din Iaşi a Institutului de Cercetări în Construcţii (INCERC) de la înfiinţare (1957) până la încetarea sa din viaţă.

A trecut în nefiinţă la vârsta de 53 de ani.

Omagierea realizărilor şi calităţilor "omului de catedră şi omului de ştiinţă", întrunite în persoana profesorului Anton Şesan, acum când se împlinesc 37 de ani de la trecerea sa în eternitate şi 65 de ani de la înfiinţarea Facultăţii de Construcţii din Iaşi, ne oferă posibilitatea, ca retrospectiv, să ne dăm mai bine seama de complexitatea personalităţii sale.

A fost titularul disciplinelor de Statică, Dinamică şi Stabilitatea construcţiilor ale căror conţinut şi bază materială le-a perfecţionat şi dezvoltat continuu.

Cursul predat, mereu adus la zi cu ultimele rezultate în domeniu, îl prezenta în faţa studenţilor nu ca pe o suită de prelegeri bine învăţate sau ştiute, ci ca pe o continuă evidenţiere a unor laturi ale fenomenelor, pe care dădea impresia că atunci le descoperea şi analiza, căutând să formeze la auditoriu simţul critic ingineresc, spiritul novator al descoperirilor succesive în procesul cunoaşterii şi învăţării. Cursul său era audiat nu numai de studenţi ci şi de multe cadre didactice tinere, deoarece prezenta noutăţi de ultimă oră şi interpretări inedite pe care numai intuiţia sa excepţională le putea sesiza.

Ca un adevărat pedagog şi om de ştiinţă, profesorul Anton Şesan a reuşit să imprime întregii activităţi desfăşurate în cadrul catedrei pe care o conducea, spiritul de emulaţie ştiinţifică şi didactică, contribuind în mod hotărâtor la formarea şi perfecţionarea tuturor cadrelor tinere din colectiv.

În continuare, vom încerca să subliniem doar câteva dintre contribuţiile esenţiale ale profesorului Anton Şesan la dezvoltarea teoriei şi practicii construcţiilor atât în cadrul facultăţii noastre, cât şi pe plan naţional.

În domeniul calculului deplasărilor, profesorul Anton Şesan defineşte și introduce noțiunea de “momente factoriale”, cu ajutorul căreia stabileşte relații generale între funcțiile încovoierii, ceea ce permite generalizarea metodelor cunoscute de calcul al deplasărilor, evaluarea corectă a influenței forței tăietoare asupra deformațiilor și determinarea deplasărilor în domeniul postelastice.

În domeniul metodelor de calcul al structurilor elaborează “metoda momentelor active”, ca variantă a metodei deplasărilor, în care se operează cu momente neechilibrate de noduri și de lanțuri cinematice. Metoda permite utilizarea sistemelor de bază cu număr redus de legături, ceea ce conduce la micșorarea dimensiunilor modelului matematic, rezolvarea într-o treaptă a structurilor oarecare și fundamentarea teoretică a metodelor de calcul iterativ cunoscute.

În calculul static al structurilor în domeniul plastic, profesorul Anton Şesan demonstrează unicitatea principiului lucrului mecanic minim pentru toate cazurile de echilibru static (mecanic, elastic și plastic). De asemenea, generalizează metoda distribuirii momentelor în domeniul plastic, pe baza operării cu mărimi de lucru mecanic, pentru structuri oarecare.

Încă din anii '50, profesorul Anton Şesan promovează acțiunea de utilizare a exprimărilor matematice condensate și a calculatorului electronic ca instrumente de bază în analiza comportării elementelor și structurilor de rezistență la acțiunea încărcărilor statice și dinamice.

De asemenea, profesorul Anton Şesan a acordat o atenție deosebită, de avangardă pentru începutul anilor '50, aplicării criteriului probabilistic de apreciere a siguranței construcțiilor și a intuit faptul că perfecționarea metodei stărilor limită de verificare și dimensionare se poate realiza numai pe baza progreselor făcute în domeniul cercetărilor teoretice și experimentale referitoare la comportarea structurilor dincolo de limita de elasticitate a materialelor.

Dar cea mai importantă realizare în cercetările din domeniul construcțiilor a profesorului Anton Şesan a fost și este legată de problema protecției antiseismice a clădirilor. Ținând seama de efectele catastrofale ale cutremurului din 1940 și intuind, cu deosebită perspicacitate, probabilitatea apariției în viitor și a altor seisme de mare intensitate, atât la noi cât și în alte zone ale globului, profesorul Anton Şesan a orientat prioritar pe țară, la Facultatea de Construcții din Iași, în general și la catedra noastră în particular, studiul comportării structurilor de rezistență ale construcțiilor la acțiunea seismică. El a sesizat cu multă dreptate necesitatea introducerii chiar și în planurile de învățământ a unei noi discipline denumită “Ingineria seismică”, disciplină care astăzi se predă la toate facultățile de construcții din țară.

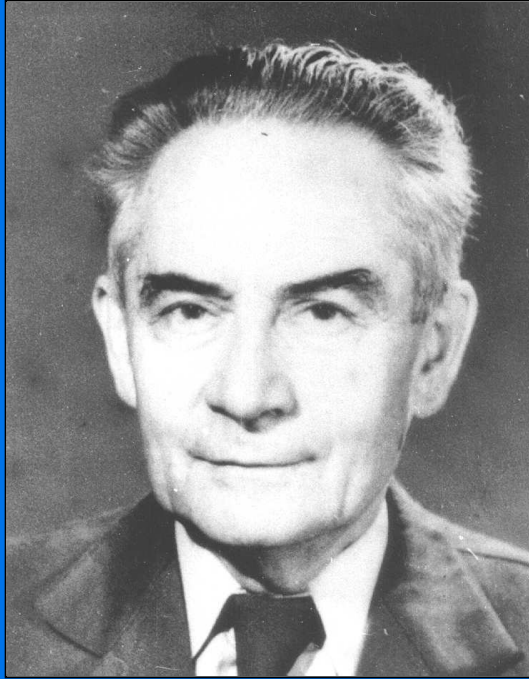
Cercetările teoretice în acest domeniu au fost însoțite și de studii experimentale pentru efectuarea cărora, sub directă îndrumare a profesorului Anton Şesan, s-a construit la Iași cea mai mare și bine utilată bază materială din țară. Astfel, un colectiv format din cadre didactice de la catedră, specialiști de la alte catedre ale universității și cercetători de la filiala INCERC Iași, care, de fapt atunci era înfrățită cu facultatea, condus de către profesor Anton Şesan, a realizat un set de trei platforme seismice (600 KN, 150 KN și 5 KN) pentru determinarea răspunsului structurilor, la scară naturală sau pe modele, la acțiuni seismice simulate. Trebuie subliniat faptul că rezultatele obținute în acest domeniu de cercetare au devenit repede cunoscute în țară și peste hotare, iar această orientare a rămas în continuare una dintre preocupările prioritare ale cercetărilor de

la disciplinele de Statică, Dinamică, Inginerie seismică și Rezistența materialelor din facultatea noastră.

Profesorul Anton Șesan a elaborat peste 140 de lucrări științifice.

În octombrie 1996, cu ocazia celebrării a 80 de ani de la nașterea profesorului Anton Șesan, colaboratorii și discipolii săi au strâns un volum de amintiri și evocări ale celor care l-au cunoscut, stimat și îndrăgit, ca un modest omagiu adus personalității sale.

Catedra de Mecanica Construcțiilor



ALEXANDRU NEGOIȚĂ
1916 - 1998

A lucrat timp de 12 ani în unități de proiectare și execuție și 26 ani în cercetare, ocupând succesiv funcțiile de cercetător științific, șef de secție, inginer șef, director științific și director general al Institutului de Cercetări în Construcții, având merite deosebite în crearea, organizarea și dezvoltarea filialelor regionale de cercetare în domeniul construcțiilor.

La începutul activității sale, timp de 12 ani, inginerul Alexandru Negoită a lucrat nemijlocit în proiectarea și executarea unor construcții civile și industriale de înaltă tehnicitate, ca: blocuri multi-etajate, pânze subțiri, hale industriale, buncăre, silozuri, poduri, coșuri de fum etc.

A avut un rol deosebit la realizarea unor construcții reprezentative, printre care: actuala Casă a Presei Libere, Teatrul de Operă și Balet din București, Complexul Sportiv din Poiana Brașov și altele. În 1950 a fost însărcinat cu înființarea și organizarea primului institut de cercetări în construcții din țara noastră, I.C.S.C., devenit ulterior INCERC, susținând și organizând totodată înființarea în anii 1955-56 a filialelor din Timișoara și Iași, în strânsă colaborare cu facultățile de construcții din aceste centre universitare.

Din anul 1952 profesorul Negoită a activat în învățământul superior de construcții, inițial ca profesor asociat, iar din 1961 ca profesor atestat la Facultatea de Construcții din Cluj, timp de 8 ani fiind și decan al acestei facultăți.

Din anul 1971 a funcționat ca profesor la Facultatea de Construcții și Arhitectură a Universității Tehnice Gh. Asachi din Iași, între anii 1971-1982 fiind șef al Catedrei de Mecanica Construcțiilor.

Profesorul Alexandru Negoită a predat cu deosebit talent pedagogic cursuri de Clădiri civile și industriale, Rezistența materialelor, Inginerie seismică și Istoria tehnicii construcțiilor la secțiile de ingineri și subingineri, Teoria structurilor la secția de Arhitectură, cât și în cadrul cursurilor postuniversitare. A fost unul dintre promotorii introducerii disciplinei de Inginerie seismică în planurile de învățământ ale facultăților de construcții după cutremurul din martie 1977.

În activitatea didactică desfășurată, profesorul Alexandru Negoită a fost un model de măiestrie pedagogică rezultat al îmbinării cunoștințelor sale la cel mai înalt nivel în domeniul Teoriei Structurilor cu experiența obținută în activitatea de cercetare, proiectare și execuție. A editat numeroase manuale didactice și tratate în domeniul clădirilor civile, al materialelor de construcții și al ingineriei seismice, lucrarea "Aplicații ale ingineriei seismice" fiind distinsă în anul 1990 cu premiul "Anghel Saligny" al Academiei Române.

Activitatea laborioasă de cercetare științifică a prof. Alexandru Negoită a cuprins domenii multiple și s-a materializat în peste 300 de lucrări publicate în țară și peste hotare și în circa 200 contracte de cercetare. A participat la numeroase manifestări științifice din țară și din străinătate (Algeria, Franța, Malaiezia, Anglia, Grecia, Bulgaria etc.), la unele din acestea fiind inițiator și organizator.

După 1990 a fost atestat ca verficator de proiecte și expert tehnic în construcții. Ca o recunoaștere a activității și meritelor sale, a fost ales membru sau președinte al unor comisii și organisme științifice naționale și internaționale ca: CEB-CIB, ARIS, AICPS, AGIR, FIP, RILEM.

Între anii 1983-84 a organizat cursuri postuniversitare și a participat în fruntea unui grup de cadre didactice de la Facultățile de Construcții din Iași, Cluj și de la Institutul de Construcții București la activitatea de asistență tehnică din Algeria în domeniul Ingineriei Seismice, activând în continuare timp de doi ani ca profesor asociat la Facultatea de Construcții din ORAN, Algeria.

Doctoratul l-a susținut în anul 1971 sub îndrumarea eminentului profesor și academician Ștefan Bălan. În anul 1975 i s-a decernat titlul științific de doctor docent. În anul 1997 i s-a conferit titlul de Doctor Honoris Causa al Universității Tehnice din Cluj.

Începând cu anul 1965, în calitate de conducător de doctorat în domeniile "Construcții Civile" și "Inginerie Seismică", a contribuit la obținerea titlului de doctor inginer de către un număr de peste 65 cadre didactice și specialiști din cercetare, proiectare și execuție, coordonând astfel elaborarea unor lucrări de înalt nivel științific cu contribuții importante în domeniul "Construcții".

A fost membru al comisiei superioare pentru diplome și titluri a Ministerului Educației Naționale.

A decedat la 7 mai 1998.

Profesorul Alexandru Negoită a fost un om de aleasă noblețe sufletească, dăruit profesiei de dascăl și om de știință, receptiv la sugestiile membrilor colectivului pe care le-a coordonat, fiind în permanență un model pentru colaboratorii mai tineri care au avut în persoana sa un susținător dinamic, optimist și încrezător în viață.

Prof. univ. dr. ing. **Lucian Strat**